

EEN GOED BEGIN...

Al jaren organiseert Peter van der Sanden offroadtrips in Portugal met KTM EXC450 enduro's. Behoorlijk hardcore dus, maar omdat het land ook genoeg te bieden heeft aan wat gematigder ingestelde rijders, werden er vier XT600's aangeschaft voor wat meer landschappelijke tours. Die Yamaha's hebben Portugal echter nooit gehaald, de animo voor een eerste kennismaking met het offroadrijden bleek in Nederland namelijk extreem groot! | Tekst: Twan Hulshof; Foto's: Peter van der Sanden

Het is niet bepaald een publiek geheim dat de populariteit van allroads de laatste jaren geen grenzen lijkt te kennen. Nagenoeg iedere zichzelf respecterende motorfabrikant heeft wel een paar modellen in haar gamma, waarbij er de laatste jaren ook nog eens meer en meer terrein georiënteerde adventures worden gepresenteerd. Niet verwonderlijk, geen motorfiets immers die het grootse avontuur ver van iedere vorm van civilisatie zo treffend belichaamt als deze hoogpoters. De realiteit echter is dat het avontuur voor het gros van die motoren ophoudt bij een weekendje Sauerland en/of een uitstapje elders in Europa. Op het asfalt welteverstaan. Kopers mogen dan in het zadel zijn gelokt met likkebaardend lekkere

foto's gemaakt in de onherbergzame hoge Atlas, aan de boorden van het Zuid-Amerikaanse Titicacameer of in het ruige Alaska, maar zelf offroad? Nee, dank je! Alleen al het idee om met een rond de 250 kilo wegende machine het onverhard op te duiken, doet de onderbroek op een weinig aan de verbeelding overlatende teint verkleuren. En dat terwijl je met wat basale kennis en slechts een beetje ervaring je motorwereld al héél veel kunt vergroten. "De motor kan veel meer dan je denkt. Dat kun je iemand honderd keer zeggen en hij weet dat waarschijnlijk zelf ook wel, maar pas wanneer je het ervaart, valt het kwartje ook echt", aldus Peter van der Sanden. De geboren Brabander, zelf uiteraard een

'noppenman' in hart en nieren, organiseert al jaren offroadreizen in Portugal. Met KTM EXC450's zoals gezegd, en hoewel deze enduro's zich prima ook lenen voor wat meer gematigde 'beginners' toertjes door de prachtige Alentejo regio, schrikt het hardcore karakter van de motoren wat minder of volledig onervaren rijders af. Om ook deze groep, die niet alleen maar offroad wil rijden, maar ook wel eens gewoon een asfaltweg pakt, te kunnen bedienen, werden er een paar jaar geleden een aantal Yamaha XT600's aangeschaft. "Maar nog voor ze in de vrachtwagen richting Portugal gingen, kreeg ik de vraag of ik niet in Nederland een keer zo'n beginnerscursus wilde geven. Vervolgens bleek de animo daarvoor zo groot, dat we hebben besloten om ze hier te laten!"

Dat hier is Van Sleeuwen Motoren in Volkel, de 'soort van compagnon' van Van der Sanden. Het is nog redelijk vroeg wanneer we ons gedrieën op een mooie donderdagochtend in mei melden bij de Brabantse Yamaha-dealer. We zijnde adjunct-hoofdredacteur Jeroen Hidding, Sebastiaan Horsman en ondergetekende. Nieuwbakken redactielid Wout moet, zeer tegen zijn eigen zin in, verstek laten gaan nadat een auto heeft geprobeerd om de linker cilinder van zijn R1150RS naar de rechterzijde te koppen. Met hem er nog op welteverstaan, een gebroken duim is het (voor hem zelf nogal pijnlijk) tastbaar resultaat. Hoewel er op jaarbasis heel wat kilometers in het motorzadel worden doorgebracht, is de offroad ervaring van met name Sebas en Jeroen op één hand te tellen. De laatste, en tegelijkertijd ook eerste keer, écht offroad rijden is voor beide inmiddels al een jaartje of dertien geleden. Minimaal. De vlieger 'beginner' gaat hier dus wel op. Na een bakje koffie en het omkleden, volledige offroad uitrusting trouwens gratis beschikbaar, kunnen de eenpitters worden gestart. Gewoon met een knopje, geen gehannes dus met een kickstarter. Hoewel dat vaak best onderhoudende tafereeltjes oplevert, maar dat geheel terzijde. Volkel ligt nauwelijks achter ons of het eerste

De paden op, de lanen in...Noord-Brabant heeft het goed voor met motorrijders die het eens buiten het asfalt willen zoeken.

REPORTAGE OFFROAD VOOR BEGINNERS

Mooie brede zand- en veldwegen vormen het ideale begin om eens rustig aan het offroad rijden te snuffelen.

zandweggetje doemt al op. Hoewel we in de Achterhoek, waar de redactie gevestigd is, eigenlijk niet mogen klagen over de offroad mogelijkheden, zijn de Brabanders op dit vlak duidelijk nóg rijker bedeed. Talloze lange zand- en veldwegen doorkruisen het lommerrijke landschap, waar je je naar hartenlust kunt uitleven. "En allemaal legaal", benadrukt Peter. Niet dat we ons daar zorgen over maakten, maar toch goed om te weten. Na de eerste voorzichtige zandpaden te hebben gemeesterd, draaien we een tweesporige veldweg op. Het draait vandaag niet om snelheid - "verwacht geen veredelde cross- of enduro-cursus" - maar het tempo gaat toch al wat omhoog. En hoewel de jongsten niet meer, presenteren de met noppenbanden

uitgeruste XT's zich al van meet af aan als bijzonder makkelijk in de omgang. De 48 pk's zullen je niet snel verrassen, iets dat wellicht nog meer geldt voor de remmen. Die doen hun werk - hoe zullen we dit subtiel zeggen - nou ja, die doen hun werk. Je komt dus tot stilstand, uiteindelijk. Dat enigszins terughoudende karakter van de stoppers is overigens alleen maar een voordeel. Bij tijd en wijle stuiten we op flinke kuilen, veelal goed verscholen tussen het hoge gras zodat je ze pas erg laat ziet. Dan is de primaire reactie toch al snel een flinke kneep in het remhendel. "En dan wil je natuurlijk niet dat iemand zich direct onderuit remt of er over het voorwiel afkukelt", vat Peter het treffend samen.

Heel veel kilometers zijn er nog niet onder de noppen doorgerold, desondanks hebben de koppies al een mooi rood tintje.

Die kuilen staan trouwens als gevolg van de gevallen regen van de afgelopen dagen grotendeels blank. En hoewel het een werkelijk prachtige dag is, duurt het niet lang voor het water zijn eerste slachtoffer eist. Haantjesgedrag is misschien een wat groot woord, maar 't zit toch in de aard van het testrijderbeestje om zich enigszins strak in het achterwiel van z'n voorganger vast te bijten. En op dat vlak is Jeroen zo Hollands als stampot. Op zich niet zo'n probleem, tot je voorganger een watergat écht te laat opmerkt en er met een vaartje van 40 kilometer per uur dwars doorheen stuitert. Dan is het smetteloze Bering-jasje ineens helemaal niet meer zo smetteloos en draait de Miele Softcare-trommel 's avonds weer overuren. Nodeloos om te melden dat iedereen de rest van de dag de twee-seconden-regel bijna tot een religie heeft verheven.

Het bewuste voorvalletje valt ook grotendeels samen met het behoorlijke tempo, iets dat een prangende vraag oproept: gaat het altijd zo? We hebben aardig wat rijervaring, maar het gaat ons soms toch wel wat hard af. "Dat ligt eraan", verheldert Peter, "uiteindelijk bepaalt de groep het niveau. Over het algemeen merk je wel dat iemand met veel rijervaring het wat sneller oppakt dan iemand die weinig rijdt, maar dat is niet persé het geval. Soms zitten er rijders tussen die helemaal niet veel kilometers maken, maar er blijkbaar gevoel voor hebben en het heel snel oppakken. Het is in de ochtend vaak dan ook eerst even aftasten wat iedereen kan." Niet alleen qua tempo kan er worden gevarieerd in niveau, ook de route zelf biedt veel

De basis onder de knie? Dan gaat de moeilijkheidsgraad wat omhoog, het mulle klapzand eist het eerste slachtoffer, een kort maar steil klimmetje bijna het tweede...

variaties in moeilijkheidsgraad. Het eerste deel van de ochtend voert bijvoorbeeld voornamelijk over brede zandwegen, wat mooi de gelegenheid schept om onder meer wat basistechnieken onder de knie te krijgen (bijv. spelen met je gewicht) en te kijken hoeveel grip de voorband nu eigenlijk heeft in een bocht en tijdens het remmen (voor beide geldt, véél meer dan je eigenlijk verwacht!). Maar wanneer het richting lunchtijd gaat, durft Peter het aan om wat moeilijker 'single track' passages met een beetje hoogteverschil in de route op te nemen. Voor ervaren zandhazen vergelijkbaar met een retourtje naar de plaatselijke supermarkt, voor de versgebakken offroad-rijder echter gaan hier de ogen echt open. Klimmetjes die er op het eerste gezicht aardig extreem uitzien, worden met kinderlijk gemak genomen. Het is, zoals Peter eerder al opmerkte, vooral een kwestie van het zelf eens ervaren. Natuurlijk is een beetje basisbeheersing wel een vereiste, maar tijdens dit meer technisch werk leer je perfect wat er allemaal mogelijk is. Je gaat als beginner al snel uit van wat de motor niet kan, terwijl het tegenovergestelde eigenlijk het geval is, het is bizar wat 'ie allemaal wél kan. Het gaat kortom erg lekker, met een licht gevoel van trots wordt dan ook de lunch genuttigd!

Toevallig bekend met de volgende uitspraak: hoe steiler de leercurve, hoe hoger de val? Niet? Sebastiaan ook niet. Nu wel, proefondervindelijk vastgesteld ook nog. Eerst pakken we na de lunch wat bredere doorgaande paden om er weer even in te komen, op een bepaald moment zelfs nog vergezeld door

een roedel herten. Vervolgens duiken we na een uurtje een mooie kruipdoor-sluipdoor piste op, die door een karakteristiek houtwal loopt. Inmiddels toch wel collectief het favoriete soort passage. Hard rijden is natuurlijk leuk, maar van netjes technisch rijden krijg je een nog veel grotere kick. Waar alle enkelsporen tot noch toe probleemloos werden gemeesterd, gooit een uitstekende tak nu enigszins roet in het eten. Sebastiaan raakt met het rechter stuurarmatuur de bewuste tak, raakt iets uit balans en rijdt zich vast op een afgezaagde boomstronk. De XT staat

direct stil, waarna de massatraagheid kundig zijn werk doet en heer 'Horsepower' met een sierlijke boog over het stuur afstapt. Precies zoals stuntrijder Chris Pfeiffer, maar die kan het kunstje herhalen, iets waar we in dit geval onze twijfels over hebben. We vervolgen onze weg met licht getemperd enthousiasme, maar dat getemperd is slechts van korte duur. Het laatste deel van de dag voert namelijk weer over bredere wegen, vaak voorzien van de befaamde knippen. En die vereisen toch een bepaalde mate van techniek en ritme. Zit je in de juiste cadans, met af en toe een goed getimede wheelie, dan wip je er comfortabel en ontspannen overheen. Ga je net te snel of te langzaam, dan ben je alleen maar bezig met zoeken naar controle en sta je na 500 meter met je tong op de laarzen naast de motor van vermoeidheid. De dag brengt wat dat betreft van alles. Bovenal héél veel plezier, waarna je vervolgens ook nog eens als meer complete motorrijder, die gravelpassages in de Alpen niet meer standaard voorbij rijdt, huiswaarts keert. Win-win noemen ze dat! ◀

OFFROAD VOOR BEGINNERS

Zelf eens ruiken aan het offroad rijden? Van Sleuwen Motoren en Peter van der Sanden hebben er vier Yamaha XT600's voor klaarstaan. De prijs voor een dagcursus is afhankelijk van de grote van de groep, ben je alleen dan betaal je € 250,00, met z'n tweeën € 225,00, drieën € 200,00 en bij vier deelnemer bedraagt de prijs nog slechts € 175,00. Naast een leerzame en leuke dag met professionele gids zit bij dat bedrag de huur van de motor, benzine, lunch en kleding inbegrepen. Kijk voor meer info op www.mpsadventure.nl of bel 06-36 184 088.